Ч. 208. Неділя 16 (29) вересня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ — 40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Сербско-турецкі відносини. — З гостини царя у Франциї. — З Филипинів. — Німецкі вояки у Відни. — Джума в Неаполи.)

Виходячий в Загребі сербский дневник „Сербобран“ замістив розмову свого редактора з ген. Груїчем, сербским послом в Царгороді, о сербских справах взагалі та о відносинах сербского королївства до Туреччини. Груїч висказав ся, що єго становище в Царгороді досить трудне, та було би ще труднійше, як би не згідна поміч, якої зазнає від своїх товаришів, австро-угорского і росийского амбасадорів. Так іменно і в послідній почтовім конфлікті з Туреччиною удало ся єму перевести порішенє справи по гадці оправданих жадань Сербії длятого, що й тут помагав єму і з цілою енергією піддержував австро-угорский амбасадор.

З часу побуту царя у Франциї довідує ся париский кореспондент Times-a, що підчас конференциї в Компієнь цар обговорював з президентом Любетом і міністрами переважно східні квестиї, а межи иншим також французско-турецкий конфлікт. Признано, здасть ся, конечність представленя Туреччині, щоби довше не зволїкала з виконанем своїх зобовязань. Відтак обговорювано квестиї Вірмен. Цар завважав, що Росия не буде довше толєрувати неспокоїв в Вірменщині і що Вірмени повинні шукати опіки у Росиї. Вкінци порушено також східно-азийскі квестиї, і Росия запевнила Францию, що буде єї підпирати у всіх підприняттях в будучности.

На Филипинах дух революцийний ще не зовсім притих. Недавно американьскі вояки звели дві битви з поважним числом Филипинців: одну на острові Самар, другу на острові Люзон, а конґресмен Гол з Айови, що вернув з Филипин каже, що Американці мусять держати там 40 тисячів вояків ще кілька років. Також ненависть против монархів показує ся там чим раз частїйше. В деяких місцях люди побили їх і обкидали камінєм, та домагають ся цїлковитого їх вигнаня з островів. Того самого домагає ся також партия филипиньских националїстів, котрої представителї вручили ґубернерови Тафтови свою програму, в котрій жадають повної автономії, а коли прийде на се слушний час, независимости під протекциєю Спол. Держав.

Коли войско німецке повертаюче з Хіни прибуло до Віденя і вмашерувало до касарні, прибув там прибічний адютант Цісаря, а поздоровивши то войско в імени Цісаря Франц Йосифа, розділив поміж офіцирів і підофіцирів відзначеня. Командант Шексіль повитав німецкі відділи в касарни короткою промовою. Німецкий майор Ферстер висказав сердечну подяку за ті найзвичайнїйші відзнаки і за так горяче приняте у Відни. В часі сніданя в касарни, підніс Ферстер тоаст в честь Цісаря Франц Йосифа, а полковник Кук в честь Цісаря німецкого. — Вчера відбув ся у Цісаря для німецких офіцирів обід, в котрім взяли участь архикнязї Франц Фердинанд, Фердинанд Кароль і Райнер, радник німецкої амбасади бар. Ромберґ з персоналем амбасади, майор Ферстер з всіми офіцирами німецкого баталїону, найвисші двірскі достойники, шеф штабу Бек, міністри Вельзерсгаймб і Кріґгаммер і ґенерали віденьского ґарнізону. Цісар мав на собі мундур прускогo маршалка, архикнязї прибрали уніформи своїх пруских полків. Цісар і архикнязї живо розмавляли з майором Ферстером і німецкими офіцирами. Офіцири ті носили вже надані їм Цісарем ордери. В часі обіду Цісар підніс такий тоаст: Цісар Вільгельм, мій дорогий приятель, зволив зарядити, аби 2-ий баталїон 2-го всхідно-азийского полку піхоти в повороті вступив на нашім побережу на европейску землю, а відтак на Відень вертав до дому. Витаю як найсердечнїйше той хоробрий, в битвах і воєнних трудах добре випробований баталїон. Пронята чувством вірного союза оружия ціла моя сила оружна, шле тому баталїонови товариский привіт. Коли прибудете панове домів в чувстві виповнених непохитно обовязків, коли зі всіх округів німецких залунають радістні повитаня вашних приятелїв і найвисший ваш вожд з ласкавим вдоволенєм буде на вас споглядати, тоді зволїть також мило згадувати о тих днях, котрі злучили вас з товаришами австро-угорскими в далекій Азиї — а тепер тут. Чувство якого ви, а з вами й ми при тім зазнавали, висказую в оклику: Нехай жиє цісар Вільгельм!

В Неаполи вибухла несподівано джума і в короткім часі занедужало на ту страшну пошесть кільканайцять осіб. Між населенєм настав переполох, а власти зарядили строгі средства для побореня пошести. Товари піддають ся десінфекциї, щури в місті вигублює ся, а всі подорожні і кораблї виїзджаючі з Неаполю десінфекционує ся. Доси не лучило ся ще нї одно занедужанє на джуму в инших місцевостях і тому мають надію, що пошесть буде скоро придавлена.

---

1)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юнош.)

ГЛАВА І.

в котрій бесїда о чудно штучнім устрою сьвіта, о сїтці кружевній, розтягненій на єго поверхни та о однім менше славнім фільософі.

Коли глядимо на годинник поверховно, не бачимо нічого незвичайного: дві вказівки; але коли єго отворимо і заглянемо до середини, побачимо цілу прекрасну, делїкатну машинерию: колеса, колїця, кусники, пружинки дивно покручені, поскладані, з собою получені.

Розуміє ся, що чоловік звичайний і несьвічений, спосібний лише до тяжкої працї, до лопати або сокири, не пізнає ся на тій чудноштучній механїцї, але годинникар, оком знатока, розізнає всї єї тайни.

Дотикає то не лише годинника, але й цілого сьвіта, котрий, коли глубше розберемо, є нічо инше, лише великаньский годинник. Беручи ту гадку просто, на відворот, це раз на відворот і в символичних значінях, зуставляючи єї з тим, що бачимо очима, дотикаємо руками, і чого вкінци догадуємо ся силою нашого ума, приходимо до зуміваючих заключень і до таких внесень, котрі чоловіка не навикшого до безнастанної працї мисли, можуть набавити сильного болю голови, а навіть і гіршої недуги.

Ушер Енґельман не бояв ся такого случаю для двох причин: перед усім умів мислити, як личить найбільшому фільософови місточка, по друге, придержував ся строго правил гиґієни ума, то є: носив шовкову, дуже легку шапку, потилицю стриг дуже коротко, а що три тижднї на карку, в тім місци, де кінчить ся голова а зачинає ся шия, велів ставити собі одну баньку.

То знамените і випробоване средство на те, щоби голова була все здорова, а ум бистрий і меткий.

І то ще треба додати, що Енґельман ніколи не мав перетяженого жолудка. Їв він раз на тиждень поживні річи, і то в невеликій скількости, а шість прочих днів живив ся лиш хлїбом, бараболею, цибулею або редькою.

Може тому, може ще й з инших причин, бачив він богато річий не в такім сьвітлї, в якім бачать їх звичайні люди, і розумів то, що для тяжких голов єсть цілком неприступне.

Той чоловік силував ся розслїдити тайну сьвітового устрою, і нераз томив ся над тим цілими днями і ночами.

Чомуж би ні?

Перед усім мав голову, відтак мав богато часу, по трете, любив гадати. В таких услївях можна свобідно думати, і так довго, як довго сподобає ся.

І він думав.

Часом чертав крайдою на червонім столї ґеометричні фіґури і вдивлював ся в них бистрим оком. З усіх, які знав, і які умів рисувати, найбільше сподобалось єму колесо, бо оно цілковито замкнене, само собою представляє образ звершеної цілости, а єго круг не має ні початку, ні кінця.

Роздумуючи дальше, замітив, що коли з одної точки чертати колеса, насамперед малі, відтак більші і знов більші, то зробить ся богато коліс, що будуть мати спільний осередок, а коли начертувати колеса з ріжних точок, то зробить ся богато коліс, що будуть мати осередки кожде на свій рахунок і цілком не спільні.

Питанє, на що то кому придасть ся?

Терпеливости!

Возьмім, що Енґельман мешкає в місточку, що називає ся Чорне болото, і скажім, що то місточко вибрав собі Енґельман за центр, за осередок колеса. Коли кине оком на всхід і на захід, на полудне і на північ, то побачить, що місточко єсть окружене площею, яка видає ся людскому оку великим колесом, зачеркненим так далеким променем, як далеко людске око бачить.

Щож є на тій площи, що має дійстний вид колеса? Суть села: Вільшанка, Березівка, Вербівка, Затрачевець, Козодоли, дві Волї і

Новинки.

Львів дня 28 го вересня 1901.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував кабінетового надворного канцелїста дра Івана Левицкого надворним секретарем. — Краєва дирекция скарбу іменувала провізоричних асистентів технїчної скарбової контролї: Адольфа Альбина Рерінга, Януша Хемчука, Феликса Семьонтковского і Юлїяна Мацьоловского постійними асистентами технїчної контролї скарбової в XI. кл. ранги.

— **Новий вірменьский архиепископ.** П. Мінїстер просьвіти повідомив оногди телеграфічно вірменьску капітулу у Львові, що Є. В. Цїсар потвердив вибір канонїка кс. Йосифа Теодоровича на вірменьского архиепископа у Львові. Новоіменований архиерей родив ся 1864 р. в Живачеві, товмацкого повіта, з родичів Григория і Гертруди з Огановичів. До ґімназиї ходив в Коломиї, а опісля в Станиславові, де зложив 1882 р. іспит зрілости. Через півтора року учащав в черновецкім унїверситетї на правничий виділ, але пізнїйше перенїс ся до Львова на виділ теольоґічний і висьвятив ся в 1887 р. Перші три роки сьвященичого званя перебув яко сотрудник при вірменьскій катедрі у Львові і при костелї в Станиславові, в 1890 р. був іменований парохом в Бережанах, а в 1896 р. канонїком і від того часу перебуває у Львові. Іменованє єго потребує ще потвердженя папского консистора, а се стане ся в падолистї сего року.

— **До рускої ґімназиї в Коломиї** вписало ся сего року учеників: До приготовляючої кляси 39, до І-ої 106 (в двох відділах), до II-ої 74 (в двох відділах), до III-ої 60, до IV-ої 45, до V-ої 29, до VI-ої 31, до VII-ої 23, до VIII-ої 19, разом 426.

— **З Золочева** доносять: З причини неустаючої епідемії шкарлятини в Золочеві зарядило тамошнє старосто замкненє шкіл народних і завішене науки в трех найнизших клясах ґімназиї, а то від дня 25-го н. ст. вересня аж до дальшого зарядженя.

— **Виділ товариства ім. Котляревского** просить всїх членів товариства вирівнати залягаючі вкладки, а заразом звертає ся з горячою просьбою до всїх добродіїв, що зволили приняти в розпродажу бльоки з цеголками на будову руского театру, прислати зібрані ними гроші. Речинець розпродажі цеголок, дозволений ц. к. Намістництвом, кінчить ся вже за кілька місяців, а доси з висланих цеголок на квоту 5.000 корон вплинуло до каси товариства ледви 70 корон. Ся квота не покрила навіть видатків на друк і розсилку цеголок. (Адреса: Українсько-руске драматичне товариство ім. Івана Котляревского у Львові, ринок ч. 10. II. пов.)

— **Важне для катихитів.** Вже вийшов з друку „Практичний провідник“ о. Е. Гузара, як мав ся учити релїґії в І. клясї взглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать релїґії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 коронї в книгарни Шевченка і Ставропигійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— **Засїданє виділу тов. ім. Котляревского** у Львові відбуде ся ві второк дня 1-го жовтня с. р. о 7-ій годинї вечером в льокали товариства „Руска Бесїда“.

— **Наука руского язика і письменьства для дівчат,** що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школї виділовій ім. Т. Шевченка. Виділ „Руского товариства педагогічного“ звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителів і опікунів, щоби заохотили свої дїти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор рускої ґімназиї др. Іван Копач.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї“ з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від ½6—½7 години, для старших від ½7—½8 години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управвою ишколених настоятелїв. За старшину товариства ґімн. „Сокіл“: Др. *Гукевич*, за голову, *Денис Кучика*, справник.

— **Движима азбука,** — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкциєю та з прикладом до уставленя букв. Цїна 10 корон: для учителїв народних і книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцелярії Товариства „Просьвіта“ і в книгарни Ставропигійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука“ повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— **Коронация ікони Пресьв. Богородицї в Олеську.** Про те торжество пишуть до „Дїла“: День 21 вересня с. р. лишить ся у вічній памяти не лише жителїв Олеська, але і всїх галицких Русинів, бо згаданого дня відбуло ся незвичайне і перше на нашій Руси торжество, іменно коронация ікони Пресьв. Богородицї. Образ сей, як також і образ сьв. Йоана Хрестителя, вималював в грецкім стилю італїяньский маляр Цезар Кароселлї, а поблагословив теперішний сьв. Отець дня 18-ого мая 1898. Оба тоті образи, разом з дорогоцїнними реліквіями, спроваджено з великим торжеством в лїтї того самого року до Олеська. Заходам о. дра Василя Левицкого, прокуратора при Апост. Престолї в Римі, удало ся виєднати у Св. Отця коронацию згаданої ікони, в цїли піднесення поваги руского обряда. Саму корону із щирого золота і скиптр привіз Впр. Митрополит Андрей вечером д. 19. с. м. до Олеська, де єго в тріюмфальних воротах повитало місцеве і доохрестне духовеньство та начальник громади. На другий день відправив Митрополит Службу Божу, на котрій причащав шкільну молодїж, і по полудни загостив до школи на госпітацию з науки релїґії. — На саме торжество коронациї прибуло богато процесий навіть з подальших місцевостий, кількадесять сьвящеників і величезне число вірних всїляких станів що найменше десять тисячів народу. Вже по 2 год. в ночи зачали ся правити в місцевій церкві співані і тихі Служби Б., відтак инші богослуженя а о 8 годинї рано розпочало ся торжество коронациї, котрого доконав сам Впр. Митрополит при численній співучасти духовеньства. Опісля винесли сьвященики увінчану ікону до престола, устро-

---

три Вільки: Тепла Воля і Зимна Воля, Біла Вілька, Куряча Вілька, Лисяча Вілька. Що більше? Суть ліси, поля, луки, стави, ріки, млини, фільварки, хати хлопскі — а осередком того колеса єсть Чорне болото.

Ідім дальше.

Коли Енґельман поїде о дві милї дальше, скажім до свого брата, або шурина, бо має широкі родинні звязи, то найде місточко Білеболото, котре знов для своєї околицї буде осередком колеса, о три милї дальше то само, о пять, десять, пятнайцять, трийцять ще то само.

Коли би на великім аркуши паперу відмалювати вид нашого сьвіта, єго подобу, і коли би означити всї центральні точки і всї колеса, зробив би ся пречудний, делїкатний взорець, зложений з самих колїс і точок, щось як брабантске кружево або... павутини. І знов питанє: До чого то веде? що значить взорець!

Він богато значить.

Супротив тої делїкатної сїточки єсть фізична неможливість, аби хоч би лиш один кітчик збіжа, вимолочений в хлопскій стодолї, хоч би одно теля, виплекане в оборі, хоч би одна курка, одно яйце, могло видобути ся з тої сїти і вийти поза єї межі, не завадивши о який осередок

Отже на тім іменно опирає ся цїлий фінансовий і практичний устрій житя, котрий бистрим оком підглядає і слїдить тихий фільософ Ушер Енґельман.

Енґельман має то пересьвідченє, що нема сили, котра могла би розірвати очка тої сїтки і попсувати делїкатний взорець кружева, котрою покрите лице землї, мов лице хорошої любки, що має станути під вінець.

Але вкінци: хтож є Енґельман?

Поволи... З такою особою не можна нагле, тим більше, що й відповідь на то питанє не легка

Можна би вправдї сказати відразу: Енґельман то є Енґельман — і була би та відповідь взглядно добра, але за коротка і не подаюча точного поясненя. Не можна також сказати, що Енґельман, то ізраїльтянин, замешкалий в місточку, званім Чорнеболото, бо в Чорнімболотї мешкає три тисячі двіста сїмдесятьох пятьох ізраїльтян, вчисляючи в то жінки і дїти.

Також не можна сказати, що Енґельман купець або капіталїст, бо торговлї він не веде, а цїлий єго движимий і недвижимий маєток, оцїнений дуже грубо і щедро, варт, числячи в то часть дому, дорогоцїнности, обставу, одїж і бібліотеку, вісїмдесять два рублї і щось копійок.

Тяжко також сказати, що єсть то муж учений, бо учених в Чорнімболотї єсть що найменше триста, але коли скажемо, що Енґельман єсть то Ушер Енґельман, то ми сказали всьо.

Почувши то імя і назвиско, мала дитина цмокає устами, як коли би з'їла макаґіґу, муж ґладить ся по грудях, як колиб випив чарку зеленої шабасівки, а коли висказують своє одушевленє зітханями і говорять:

— Ой, ой, то слава цїлого міста, то окраса Сиона!

Як виглядає окраса Сиона?

Справдї, цїлком не славно і нїхто не догадавсь би, що великий дух мешкає в такім марнім тїлї. Окраса Сиону держить ся згорблено, ліву лопатку має виставаючу, очи підбіглі, повіки з червоною обвідкою, ніс довгий, лице костисте, бороду і вуси рідкі, руді, припорошені густо сивиною.

Так виглядає слава місточка.

Одїж на нїм не богата, противно, видко в нїй занедбанє.

Капота на долинї носить на собі тамтогорічне болото, не хибує на нїй лат на дірах, ві дір на латах, чоботи не химерні, пояс бавовняний, колись чорний, тепер так споловілий, що найлїпший красильник не з'умів би назвати єго теперішної краски.

Справедливо сказав о Енґельмані один муж, що він подібний до старої і дуже вже знищеної коробки, в котрій лежить дорогоцїнний диямант. З тої коробки шкіра цїлком облізла, она виполовіла, порудїла і на око не має нїякої вартости, але прошу єї отворити і побачити, що в нїй в серединї!

Великий брилянт!

Тому то мимо непозірного вигляду Енґельмана приймають з почестями у всїх чорноболотских достойників. Збіжевий купець, такий, що має тисяч рублїв власних гроший в обороті, запобігає єго приязни; кагальні пани запрашають єго до товариства, жінку має з великої фамелії, вправдї не богатої, але дуже знатної, з такої, в котрій були великі учені і рабіни. Дїтий дав єму Господь семеро, прекрасні дїти! Він зазнає поважаня і пошани в цїлім Чорнімболотї, а єго слово цїнять на вагу золота.

Енґельман єсть горожанином місточка, має він в одній четвертій части шесту часть з половини недвижимости при головній улици, що дає єму мешканє в одній половині комнати до спілки із шваґром, а єго жінцї право варити кашу і бараболї на спільнім коминї.

З чого Енґельман жиє?

На то питанє він сам не умів би відповісти.

Маєтку не має, доходів постійних не має, несталі лучають ся єму так рідко, що нема що їх числити. Жінка єго трохи гандлює і удержує дім — сам же Енґельман заглублений в висших річах, не займає ся такими щоденними справами, як то, що єго дїти нинї або завтра будуть їсти.

Завдяки тому відокремленю від приватних справ, Енґельман зробив кілька знаменитих відкрить, між иншими то, що нема такого сїльця, до котрого не вела би дорога через

єного на майдані перед церквою, при котрім відправила ся архієрейска Служба Божа, при співі місцевого мішаного а милозвучного хору. По службі Божій були рівночасно дві проповіди; одну виголосив в церкві о. Герасимович з Туря а другу на майдані о. Д. Танячкевич.— По архієрейскій Службі Божій відбув ся процесиональний похід з увінчаною іконою а в кінци Впр. Митрополит виголосив з проповідниці на майдані відповідну проповідь і уділив вірним апостольске благословенє. На сім торжество коронациї закінчило ся около 1 год. в полудне і филї зібраного народа зачали відпливати в ріжні сторони.

— **Помер** Григорий Шараневич, народний учитель в Станькові, калуского повіта, дня 7-го с. м. в 61-ім роцї житя а в 40-ім учительства.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 28 вересня. Neue freie Presse доносить з Риму, що папа вправдї слабий і не виходить з комнат, але недуга не єсть грізна.

Льондон 28 вересня. В пятницю виповість середно-американьска република Венецуеля війну Колюмбії.

Новий Йорк 28 вересня. Чолґош буде страчений дня 28 жовтня. Коли єго вчера привезено до вязниці в Обурн, кинула ся товпа людий перед воротами вязниці на злочинця і тяжко єго побила. Поліциї удало ся вирвати Чолґоша з рук роз'яреної товпи.

Льондон 28 вересня. Телеґрами, які наспіли до Брукселї, доносять о новій великій поражці Анґлійців в полудневій Африці. Імено мали Анґлійці в тій нещастній битві стратити 215 вояків убитих. Урядового потвердженя тої вісти нема.

Рим 28 вересня. Вчерашні вечірні часописи доносять, що Папа занедужав на нежит кишок. Стан здоровля сьв. Отця має бути дуже поважний.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 15/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 30/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

місточко, ні такого місточка, до котрого дорога не вела би через село; а що по селах мешкають хлопи і шляхта, а в місточках ізраїльтяни, а на сьвіті панує безнастанний рух, отже одні о других мусять заєдно отирати ся, а на такім взаїмнім отираню опирає ся ціла машинерия.

Коли вівця переходить через густі корчі, лишає на кождім трохи вовни; для вівці страта не велика, а птахи мають з того постелю до гнізд; коли селянин везе збіже в старім мішку, то збіже сипле ся по дорозі; селянинови не велика страта, а птахи мають з того поживу; коли село отирає ся о місточко, все щось при місточку лишаєсь; селу не велика страта а місточко має з того житє.

Так виглядає, так думає і таку має гадку Ушер Енґельман, фільософ з Чорного болота.

Сьвіт о нім не знає, але він знає о сьвіті; сьвіт о нім не гадає, але він гадаючи о сьвіті посивів; сьвіт єго не знає, але він розпізнав цілу єго механїку.

ГЛАВА II.

Пробуджене льва, коротке ґеольоґічне пояснене і слївце о сорокдвопроцентовій моральности.

Той що пише ті слова, гадає що не допустить ся каридостойного учинку, коли зараз з початку відверне той розділ на другу сторону і заки стане говорити о льві, подасть малий ґеольоґічний очерк.

Богато річий на сім сьвіті зачинає ся від кінця, а богато єсть і таких, що мають два кінцї і тим самим зачинають ся не знати звідки.

Атжеж, не деинде лише в славнім і благочестивім місті Чорнеболото вели два учені науковий спір на тему: звідки зачинає ся риба? від голови, чи від хвоста?

Оба учені подавали докази рівної сили, в наслідок чого спір не міг скінчити ся инакше, як при помочи роз'ємного судиї, котрому що до науки і одна і друга сторона признавали висшість.

Візваний вислухав уважно о що іде і довгу хвилю роздумував глубоко, глядячи на предмет спору, що лежав на полумиску, відтак взяв з риби найбільше звено, з'їв єго, попив пивом і сказав:

— Не заперечите, добрі люди, що та риба, ще перед чверть години ціла, вже тепер зачата, нехай же тепер скажуть вам ваші власні очи, звідки она зачата. Що небудь хотїлиб ви закинути мому способови, то однако так єсть і тепер можете вже без ніякої помочи дійти на чім риба скінчить ся: на голові, на хвості, чи на другім звені?

Той спір, о котрім богато свого часу думав і оповідав Ушер Енґельман, до нинїшного дня ще займає уми поважних горожан Чорноболота і ділить їх на два сторонництва: партию голову і партию хвоста; бо рішенє тамтого роз'ємного судиї одержало похвалу лише зі сторони простаків і обжорів, але не мало чести бути признаним правдивими і глубокими учеными.

Також не рішена і до нині спірна єсть друга справа: звідки почало ся місто Чорнеболото.

Ні перекази старинних родів, ні памятники письменства, не кидають на то питанє достаточного сьвітла, а просто кажучи не кидають нічого, ні одного проміня.

(Дальше буде).

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)